

Vanhin Quentin L. Cook
kahdentoista apostolin koorumista

Valitkaa viisaasti

Hylkää paha ja valitse hyvä (ks. Jes. 7:15).

Rakkaat veljeni, haluan tänä iltana antaa muutamia neuvoja, jotka koskevat päätöksiä ja valintoja.

Kun olin nuori asianajaja San Franciscon lahden alueella, toimistomme hoiti jonkin verran lakiasioita eräälle yritykselle, joka tuotti Jaska Jokunen -aiheiset juhlapyhien erikoisjaksot televisiolle.¹ Ihastuin Charles Schulzin taitoihin ja luomuksiin – *Tenaviin*, kuten Jaska Jokuseen, Telluun, Ressuun ja muihin loistaviin hahmoihin.

Yhdessä lempisarjakuvastripissäni on mukana Tellu. Muistini mukaan Jaska Jokusen baseball-joukkue oli tärkeässä pelissä – Tellu pelasi takakentän oikeassa laidassa, ja hänen suuntaansa lyötiin korkea kaaripallo. Pesät olivat täynnä, ja oli meneillään yhdeksännen vuoroparin viimeinen vuoro. Jos Tellu saisi kopin, hänen joukkueensa voittaisi. Jos Tellu ei saisi koppia, vastapuolen joukkue voittaisi.

Ja – kuten voisi tapahtua vain sarjakuvassa – samalla kun pallo syöksyi Tellua kohti, koko joukkue ympäröi hänet. Tellu ajatteli: ”Jos saan kopin, minusta tulee sankari. Ellen saa koppia, minusta tulee syntipukki.”

Pallo syöksyi kohti, ja joukkueoverien seurattessa innokkaina viereistä pallo luiskahti Tellun kädestä. Jaska Jokunen viskasi turhautuneena

baseball-räpylensä maahan. Silloin Tellu katsoi joukkueovereitaan, pani kätensä lanteilleen ja sanoi: ”Miten te oletitte minun saavan kopin, kun olen huolissani maamme ulkopolitiikasta?”

Tämä oli vuosien varrella yksi niistä monista lyönneistä, joista Tellu ei saanut koppia, ja joka kerta hänellä oli uusi tekosyy.² Vaikkakin aina humoristisia, Tellun tekosyyt olivat järkeilyjä. Ne eivät olleet todellisia syitä sille, miksi hän ei ollut onnistunut saamaan koppia.

Palvelukautensa aikana presidentti Thomas S. Monson on usein opettanut, että valinnat määräävät kohtalon.³ Siinä hengessä neuvoni tänä iltana on se, että meidän tulee kohota kaikkien niiden järkeilyjen yläpuolelle, jotka estävät meitä tekemästä vanhurskaita valintoja, varsinkin mitä tulee Jeesuksen Kristuksen palvelemiseen. Jesajan kirjassa meille opetetaan, että meidän täytyy hylätä paha ja valita hyvä.⁴

Uskon, että on erityisen tärkeää meidän aikanamme – kun Saatana raivoaa ihmisten sydämessä niin monin uusin ja hienovaraisin keinoin – että teemme valintamme ja päätöksemme huolella niiden tavoitteiden ja päämäärien mukaisesti, joita noudattaen me julistamme elävämme. Tarvitsemme ehdotonta sitoutumista

käskyihin ja tinkimätöntä kuuliaisuutta pyhille liitoille. Kun sallimme järkeilyjen estää meitä saamasta tempeliendaumenttia, palvelemasta kelpollisesti lähetystyössä ja solmimasta tempeliavioliittoa, ne ovat erityisen vahingollisia. On sydäntäsärkevää, kun väitämme uskavamme näihin tavoitteisiin ja silti laiminlyömme päivittäin niitä toimia, joita näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää.⁵

Jotkut nuoret väittävät, että heidän tavoitteenaan on solmia avioliitto tempelissä, mutta he eivät seurustele tempelikelpoisten henkilöiden kanssa. Ollakseni rehellinen, jotkut eivät edes seurustele, piste! Te naimattomat miehet, mitä pidempään pysytte naimattomina sopivan iän ja kypsyyden saavutettuanne, sitä mukavamalta naimattomana pysyminen voi alkaa tuntua. Mutta sitä *epämukavamalta* sen pitäisi alkaa teistä tuntua!

Pyydän teitä menemään innokkaasti⁶ mukaan sellaiseen hengelliseen ja sosiaaliseen kanssakäymiseen, joka sopii yhteen temppeleivioliittotavoitteenne kanssa.

Jotkut lykkäävät avioliiton solmimista, kunnes opiskelut on opiskeltu ja työpaikka hankittu. Vaikka tämä järkeily on laajasti hyväksyttyä maailmassa, se ei osoita uskoa, se ei sovi yhteen nykyajan profeettojen neuvon kanssa eikä vakaan opin kanssa.

Tapasin äskettäin erään hienon teini-ikäisen nuoren miehen. Hänen tavoitteenaan oli mennä lähetystyöhön, hankkia koulutus, solmia avioliitto temppeleissä ja saada uskolinen, onnellinen perhe. Olin hyvin mielissäni hänen tavoitteistaan. Mutta kun keskustelimme pidempään, kävi ilmi, ettei hänen käytöksensä eivätkä hänen tekemänsä valinnat olleet sopusoinnussa hänen tavoitteidensa

kanssa. Tunsin, että hän aidosti halusi mennä lähetystyöhön ja vältti vakavia virheitä, jotka estäisivät lähetystyön, mutta hänen päivittäinen käyttäytymisensä ei valmistanut häntä niihin fyysisiin, emotionaalisiin, sosiaalisiin, älyllisiin ja hengellisiin haasteisiin, joita hän kohtaisi.⁷ Hän ei ollut oppinut tekemään työtä uutterasti. Hän ei suhtautunut kouluun eikä seminaariin vakavasti. Hän kävi kirkossa, mutta hän ei ollut lukenut Mormonin kirjaa. Hän käytti suuren osan ajasta videopelien ja sosiaalisen median parissa. Hän tuntui ajattelevan, että pelkkä lähetystyöhön lähteminen riittäisi. Nuoret miehet, sitoutukaa uudelleen kelvolliseen käytökseen ja vakavaan valmistautumiseen ollaksenne meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen lähettiläitä.

En kannan huolta pelkästään niistä isoista käännteentekeväistä valinnoista vaan myös niiden välimaastosta – arkipäivän maailmasta ja ilmeisen tavanomaisista valinnoista, joiden parissa vietämme suurimman osan ajastamme. Näillä alueilla meidän täytyy tähdentää kohtuutta, tasapainoa ja varsinkin viisautta. On tärkeää nousta järkeilyjen yläpuolelle ja tehdä parhaita valintoja.

Erinomainen esimerkki kohtuuden, tasapainon ja viisauden tarpeesta on internetin käyttö. Sitä voi käyttää lähetystyössä ihmisten löytämiseen, apuna pappeustehtävissä, sen avulla voi löytää kallisarvoisia esivanhempia pyhiä temppeleitoimituksia varten sekä paljon muutakin. Mahdollisuudet hyvään ovat valtavat. Tiedämme myös, että se voi välittää paljon sellaista, mikä on paha, kuten pornografiaa, digitaalista julmuutta⁸ ja nimetöntä juoruilua. Se voi myös saada tekemään tyhmyyksiä. Kuten veli Randall L. Ridd sydämeenkäyvästi opetti viime yleiskonferenssissa puhuessaan internetistä: ”Voitte juuttua tyhjänpäiväisyyksien

loputtomiin kiemuroihin, jotka tuhlavat aikaanne ja vahingoittavat mahdollisuuksianne.”⁹

Häiriötekijöitä ja vanhurskauden vastustusta ei ole yksinomaan internetissä; niitä on kaikkialla. Ne vaikuttavat paitsi nuoriin myös meihin kaikkiin. Elämme maailmassa, joka on kirjaimellisesti levottomuuden vallassa.¹⁰ Meitä saartavat pakkomielleiset kuvaukset ”hauskanpidosta ja peleistä” sekä moraalittomasta ja toimintahäiriöisestä elämästä. Nämä esitetään suuressa osassa mediaa normaalina käytöksenä.

Vanhin David A. Bednar kehotti äskettäin jäseniä olemaan totuudenmukaisia käyttäessään sosiaalista mediaa.¹¹ Eräs merkittävä mielipidevaikuttaja, Arthur C. Brooks, on tähdentänyt tätä näkökantaa. Hän on havainnut, että kun käytämme sosiaalista mediaa, meillä on taipumus välittää elämämme iloisia yksityiskohtia mutta ei vaikeita hetkiä koulussa tai työssä. Me esittelemme elämää valikoiden – toisinaan itseämme korottavalla tai epäaidolla tavalla. Me jaamme tämän elämän, ja sitten seuraamme ”sosiaalisen median ’ystävienne’ miltei yksinomaan – – teennäistä elämää”. Brooks vahvistaa: ”Kun vietätte osan ajastanne yrittäen näyttää onnellisemmilta kuin olette ja muun osan ajastanne näette, miten paljon onnellisemmilta muut vaikuttavat teihin verrattuna, niin miten se voisikaan olla huonontamatta oloanne?”¹²

Toisinaan tuntuu siltä, että hukumme joutavaan mielettömyyteen, järjettömään meteliin ja jatkuvaan kiistelyyn. Kun vaimennamme melun ja tarkastelemme sisältöä, löydämme hyvin vähän sellaista, mikä auttaa meitä iankaikkisessa pyrkimyksessämme kohti vanhurskaita tavoitteita. Eräs isä vastaa viisaasti lapsilleen näiden pyytäessä useaan kertaan lupaa osallistua tällaisiin huvituksiin. Hän

yksinkertaisesti kysyy heiltä: ”Tekeekö tämä sinusta paremman ihmisen?”

Kun järkeillen perustelemme väärin valintoja, suuria tai pieniä, jotka ovat ristiriidassa palautetun evankeliumin kanssa, me menetämme tarvitsemamme siunaukset ja varjeluksen sekä joudumme usein synnin ansaan tai yksinkertaisesti eksymme tieltä.

Olen erityisen huolissani mielettömyydestä¹³ ja ”kaikkean uuteen” kohdistuvasta pakkomielleestä. Kirkossa me edistämme ja suosimme kaikenlaista totuutta ja tietoa. Mutta kun kulttuuri, tietämys ja yhteiskunnalliset tavat irtautuvat Jumalan onnensuunnitelmasta ja Jeesuksen Kristuksen keskeisestä roolista, tapahtuu väistämätön yhteiskunnan pirstoutuminen.¹⁴ Meidän aikanamme – huolimatta ennätysellisistä edistysaskelista monilla aloilla, varsinkin tieteen ja viestinnän alalla – keskeiset perusarvot ovat rapautuneet ja kokonaisvaltainen onni ja hyvinvointi ovat vähentyneet.

Kun apostoli Paavali kutsuttiin puhumaan Areiopagilla Ateenassa, hän huomasi samaa älyllistä mahtailua ja todellisen viisauden puutetta, jota ilmenee nykyään.¹⁵ Apostolien teoissa kerrotaan näin: ”Ateenalaiset samoin kuin kaupungissa asuvat muukalaisetkin olivat näet tavattoman kiinnostuneita kaikista uusista asioista ja puheenaiheista.”¹⁶ Paavali tähdensi Jeesuksen Kristuksen ylösnousemusta. Kun väkijoukko käsitti hänen sanomansa uskonnollisen luonteen, jotkut ivailivat häntä. Toiset taas lähettivät

hänet pois sanoen: ”Kenties saamme kuulla sinulta tästä vielä toistekin.”¹⁷ Paavali lähti Ateenasta *ilman minäkäänlaista menestystä*. Tuomiorovasti Frederic Farrar kirjoitti tästä käynnistä: ”Hän ei perustanut Ateenaan yhtään seurakuntaa, hän ei kirjoittanut ateenalaisille yhtään kirjettä, eikä hän enää astunut jalallaan Ateenaan, vaikka hän usein kulkikin sen ohitse.”¹⁸

Uskon, että vanhin Dallin H. Oaksin innoitettu sanoma, joka tekee eron hyvän, paremman ja parhaan välillä, tarjoaa tehokkaan keinon arvioida valintoja ja tärkeysjärjestyksiä.¹⁹ Monet vaihtoehdot eivät sinällään ole pahoja, mutta jos ne vievät kaiken aikamme ja estävät meitä valitsemasta parhaita vaihtoehtoja, silloin niistä tulee salakavalaa.

Kelvollisetkin pyrkimykset kaipaavat arviointia, jotta voisi päätellä, ovatko ne alkaneet häiritä parhaisiin tavoitteisiin pyrkimistä. Minulla oli ikimuistoinen keskustelu isäni kanssa ollessani teini-ikässä. Hän ei uskonut, että nuoret kylliksi keskittyivät tai valmistautuivat pitkän aikavälin tärkeisiin tavoitteisiin – kuten työllistymiseen ja perheen elättämiseen.

Merkityksellinen opiskelu ja valmentava työkokemus olivat aina isäni suosittelujen ja tärkeinä pitämien asioiden kärjessä. Hän oli sitä mieltä, että koulupäivän jälkeisillä harrastuksilla, kuten väittelykerholla ja oppilaskuntatoiminnalla, voisi olla suora yhteys joihinkin tärkeisiin tavoitteisiin. Hän ei ollut niinkään varma siitä

paljosta ajasta, jonka uhrasin olemalla mukana jalkapallossa, koripallossa ja baseballissa sekä kilpajuoksussa. Hän myönsi, että urheilu voisi kasvattaa voimaa, kestävyyttä ja yhteistyötaitoja, mutta väitti, että olisi kenties parempi antaa sille vähemmän aikaa ja keskittyä yhteen lajiin. Hänen mielestään urheilu oli hyvää muttei sitä parasta *minulle*. Hän oli huolissaan siitä, että joissakin urheilulajeissa oli kyse paikallisen maineen tai suosion kasvattamisesta tärkeimpien pitkän aikavälin tavoitteiden kustannuksella.

Tätä taustaa vasten yksi syy siihen, miksi pidän Tellun baseballin pelaamista koskevasta sarjakuvasta, on se, että isäni mielestä minun olisi pitänyt opiskella ulkopoliittikkaa eikä kantaa huolta siitä, saisinko kopin. Minun on paras tehdä selväksi se, että äitini piti urheilusta. Hänen olisi vähintään pitänyt joutua sairaalaan, ennen kuin hän olisi jättänyt väliin jonkin ottelustani.

Olin päättänyt noudattaa isäni neuvoa ja olla menemättä mukaan yliopistourheiluun. Sitten lukion jalkapallovalmentajani ilmoitti minulle, että Stanfordin jalkapallovalmentaja halusi lounastaa Merlin Olsenin ja minun kanssa. Ne teistä, jotka ovat nuorempia, eivät ehkä tunne Merliniä. Hän oli uskomaton maajoukkueen taklaaja Loganin lukion jalkapallojoukkueessa, jossa minä pelasin pelinrakentajana ja puolustajana sekä palautin alkua ja lentopotkuja. Lukiossa Merlin sai tarjouksia useimmilta jalkapallojoukkueilta eri puolilla maata. Yliopistossa hän voitti Outland-palkinnon maan parhaana sisempänä linjamiehenä. Merlin varattiin lopulta valtakunnalliseen jalkapalloliigaan (NFL) numerolla kolme, ja hän pelasi sarjan parhaista pelaajista kootussa tähtijoukkueessa hämmästyttävät 14 perättäistä kertaa. Vuonna 1982 hänet valittiin ammattilaisjalkapallon kunniagalleriaan.²⁰

Söimme lounasta Stanfordin valmentajan kanssa Bluebird-ravintolassa Loganissa Utahissa. Kun olimme käteleet, valmentaja ei kertaakaan katsonut minua silmiin. Hän puhui suoraan Merlinille minusta välittämättä. Lounaan päättyessä hän ensimmäisen kerran kääntyi minun puoleeni mutta ei muistanut nimeäni. Sitten hän sanoi Merlinille: ”Jos valitset Stanfordin ja haluat ottaa mukaan ystäväsi, hänellä on riittävän hyvät arvosanat, niin että opiskelupaikka voitaisiin ehkä järjestää myös hänelle.” Tämä kokemus vahvisti minulle, että minun tulisi noudattaa isäni viisasta neuvoa.

Tarkoituksenani ei ole yrittää estää osallistumista urheiluun tai internetin käyttöön tai muihin kelvollisiin harrastuksiin, joista nuoret nauttivat. Ne ovat sen laatusia harrastuksia, että ne edellyttävät kohtuutta, tasapainoa ja viisautta. Kun niitä käytetään viisaasti, ne rikastavat elämäämme.

Kannustan kuitenkin jokaista, sekä nuoria että vanhoja, tarkistamaan tavoitteita ja päämääriä sekä pyrkimään suurempaan itsekuriin. Meidän päivittäisen käytöksemme ja valintojemme tulisi olla sopusoinnussa tavoitteidemme kanssa. Meidän täytyy nousta järkeilyjen ja häiriötekijöiden

yläpuolelle. On aivan erityisen tärkeää, että tekemämme valinnat ovat sopusoinnussa liittojemme kanssa palvella Jeesusta Kristusta vanhurskaudessa.²¹ Emme saa irrottaa katsettamme tai pudottaa sitä palloa mistään syystä.

Tämä elämä on aika valmistautua kohtaamaan Jumala.²² Me olemme onnellista, iloista kansaa. Me arvostamme hyvää huumorintajua ja pidämme suurella arvolla vapaata aikaa ystävien ja perheen parissa. Mutta meidän täytyy käsittää, että elämänsenteemme ja kaikkien valintojemme pohjana täytyy olla vakava tarkoituksenmukaisuus. Häiriötekijät ja järkeilyt, jotka rajoittavat edistymistä, ovat sinällään vahingollisia, mutta kun ne heikentävät uskoa Jeesukseen Kristukseen ja Hänen kirkkoonsa, ne ovat syvästi murheellisia.

Rukoukseni on, että me kaikki pappeudenhaltijat käyttäytyisimme niin, että olisimme sopusoinnussa niiden ylevien päämäärien kanssa, joita edellytetään niiltä, jotka ovat Mestarin palveluksessa. Meidän tulee kaikessa muistaa, että rohkeus todistuksessa Jeesuksesta on se suuri jaotteleva testi selestisen ja terrestriksen valtakunnan välillä.²³ Me haluamme päästä siinä jaottelussa selestiselle puolelle. Yhtenä Hänen apostoleistaan lausun palavan todistuksen sovituksen todellisuudesta ja Jeesuksen Kristuksen, meidän Vapahtajamme, jumalallisuudesta. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Lee Mendelson – Bill Melendez Production TV Specials.
2. Tellu aina järkeili, miksei hän ollut saanut koppia, syytellen milloin häiritseviä Saturnuksen kuita, milloin räpylässään olevien mahdollisesti myrkyllisten aineiden aiheuttamaa huolta.
3. Ks. ”Decisions Determine Destiny”, luku 8, julkaisussa *Pathways to Perfection*:

Discourses of Thomas S. Monson, 1973, s. 57–65.

4. Ks. Jes. 7:15.
5. ”Jos olisi yhtä helppoa tehdä kuin tietää, mikä on tehtävä, niin olisi kappelit kirkkoja ja köyhäin hökkelit ruhtinasten linnoja” (*William Shakespearen draamat*, suom. Paavo Cajander, 1953, osa I, ”Venetian kauppias”, s. 10).
6. Ks. OL 58:27.
7. Ks. *Sopeutuminen lähetyssaarnaajan elämään*, kirjanen, 2013, s. 23–49.
8. Ks. Stephanie Rosenbloom, ”Dealing with Digital Cruelty”, *New York Times*, 24. elokuuta 2014, s. SR1.
9. ”Valintojen sukupolvi”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 56.
10. Ks. OL 45:26.
11. Ks. ”To Sweep the Earth as with a Flood”, BYU:n kampuksen koulutusviikolla pidetty puhe, 19. elokuuta 2014; lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/to-sweep-the-earth-as-with-a-flood.
12. ”Love People, Not Pleasure”, *New York Times*, 20. heinäkuuta 2014, SR1.
13. Valitettavasti yksi huvitus, joka on lisääntynyt meidän aikanamme, on silkka mielettömyys. Kun Vapahtaja luetteli joitakin niistä asioista, jotka voivat saastuttaa ihmisen, Hän mainitsi myös mielettömyyden (ks. Mark. 7:22, vuoden 1938 raamatunkäännös).
14. Tämä tapahtui muinaisessa Kreikassa ja Roomassa samoin kuin Mormonin kirjan sivilisaatioiden keskuudessa.
15. Ks. Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, 1898, s. 302. Siellä oli kaikenlaisia filosofeja, kuten epikurolaisia ja stoalaisia – keskenään kilpailevia ryhmiä, joita jotkut ovat kuvailleet pakanamaailman fariseuksiksi ja saddukeuksiksi. Ks. myös Quentin L. Cook, ”Katsoa yli maalin”, *Liahona*, maaliskuu 2003, s. 20–24.
16. Ap. t. 17:21.
17. Ap. t. 17:32.
18. *The Life and Work of St. Paul*, s. 312.
19. Ks. Dallin H. Oaks, ”Hyvä, parempi, paras”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 104–108.
20. Merlin Olsen oli jalkapallon tähtipelaaja, näyttelijä ja NFL-komentaattori NBC:lle. Hän voitti Outland-palkinnon pelatesaan jalkapalloa Utahin osavaltiossa yliopistossa. Hän pelasi ammattilaisjalkapalloa Los Angeles Rams -joukkueessa. Hän näytteli Jonathan Garveyn roolissa Michael Landonin rinnalla televisiosarjassa *Pieni talo preerialla*, ja hänellä oli oma televisio-ohjelma *Father Murphy*. Merlin on nyt kuollut (11. maaliskuuta 2010), ja kaipaamme häntä hyvin paljon.
21. Ks. OL 76:5.
22. Ks. Alma 34:32.
23. Ks. OL 76:79.